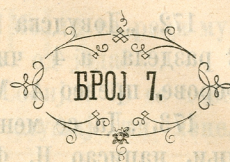

ПОЗОРИШТЕ.

УРЕЂУЈЕ А. ХАЦИЋ.

ИЗЛАЗИ ЧЕТИРИ ПУТА НА НЕДЕЉУ НА ПО ТАБАКА. — СТОЈИ ЗА НОВИ САД 40, А НА СТРАНУ 60 НОВ. МЕСЕЧНО. — ЗА ОГЛАСЕ
НАПЛАЋУЈЕ СЕ ОД ЈЕДВЕ ВРСТЕ 3 НОВ. И 30 ЗА ЖИГ СВАКИ ПУТ.

ГРАЂА ЗА ИСТОРИЈУ СРПСКОГ ПОЗОРИШТА.

(Наставак.)

1 8 7 1.

145. „Две кћери на удају,“ шаљива игра у 1. радњи, по талијанском прерадио Н. С. Ђурковић (рукопис.)

146. „Глуви слуга,“ шаљива игра у 1. радњи, по немачком за српску позорницу прерадио Сава Рајковоћ (рукопис.)

147. „Моника,“ трагедија у 3 чина, написао Јосиф Колар, превео С. Рајковић (рукопис.)

148. „Цар Петар велики као лађар,“ шаљива игра у 2 чина, с француског превео Милутин И. Стојановић (рукопис.)

149. „Младост Доситија Обрадовића,“ слика из живота у 5 чинова, с песмама, написао Коста Трифковић (рукопис.)

150. „Љубавно писмо,“ шаљива игра у 1. радњи, написао Ј. Т. Вилемс, превео Н. К. (рукопис.)

151. „Марија Стјуартова,“ жалосна игра у 5 чинова, од Фр. Шилера, с немачког (рукопис.)

152. „Париска сиротиња,“ драма у 7 раздела, с француског превео М. И. Стојановић (рукопис.)

153. „Честитам,“ шала у 1. радњи, с певањем, од Косте Трифковића (штампано.)

154. „Нашла врећа закриу,“ шаљива игра у 2 чина, по немачком посрбио Ј. Телечки (рукопис.)

155. „Женске сузе,“ шаљива игра у 1. радњи, по француском написао А. Винтерфелд, с немачког превео Сава Рајковић (рукопис.)

156. „Љубав није шала,“ шаљива игра у 1. радњи, по туђој мисли од А. Хаџића (штампано.)

157. „На бадњи дан,“ драмолет у 1. радњи, од Косте Трифковића (рукопис.)

158. „Школски надзорник,“ шаљива игра у 1. радњи, с певањем, од Косте Трифковића (штампано.)

159. „Француско-пруски рат,“ шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића, (штампано прерађено.)

1 8 7 2.

160. „Демон,“ повест и алегорија у 3 дела, од дра Милана Јовановића (штампано.)

161. „Мила,“ шала у 1. радњи, по Гернеру прерадио Коста Трифковић (рукопис.)

162. „Маријана,“ позоришна игра у 5 раздела, по Денерију за српску позорницу удесио Мањољо Хрваћанин (рукопис.)

163. „Артаксерксес,“ лакрдија у 1. радњи, по немачком посрбио Сава Рајковић, музика од А. Милчинског (рукопис.)

164. „У петак,“ шаљива игра у 1. радњи, написао Сигмунд Шлезингер, с немачког превео М. Хрваћанин Србендић (рукопис.)

165. „Мати и син,“ позоришна игра у 5 чинова, а два раздела, од К. Бирхпфајферове, превео Ђ. (рукопис.)

166. „Локот,“ шаљива игра у 1. радњи, с певањем, по енглеском Б. Ј.

167. „Мамица,“ шаљива игра у 3 чина, од Е. Сиглигетије, преведена и посрбљена. (Ова је шаљива игра добила од мађарске академије телекину награду од 100 дуката.) (рукопис.)

168. „Избирачица,“ шаљива игра у 3 чина, с певањем, од Косте Трифковића (штампано.)

169. „Кућна капица дра Фауста,“ лакрдија у 3 чина, с певањем, од Фр. Хопа, превео А. Мандровић, музика од Д. Јенка (рукопис.)

170. „Муж у клопци,“ шаљива игра у 1. радњи, с певањем, написао Леополд Стабло, превео Милан Јосић, музика од А. Милчинског (рукопис.)

171. „Шоља теја,“ шаљива игра у 1. радњи, с француског превео Г. Гершић (рукопис.)

172. „Ловудска сиротица,“ позоришна игра у 2 раздела а 4 чина, од Шарлоте Вирхпфајферове, превео А. Мандровић (рукопис.)

173. „Да се мењамо,“ шаљива игра у 1. радњи, написао Н. Фурније и Мајер, превео Ј. Ђорђевић (рукопис.)

174. „Ни бригаша,“ лакрдија у 2 чина, по талијанском написао Гернер и Велије, за српску позорницу прерадио К. Трифковић (рукопис.)

175. „Јелва руска сиротица,“ мелодрам у 2 раздела, написали Скриб, Девиљне и Деверже, с француског превео В. Ж., музика од Н. З. (рукопис.)

176. „Дона Дијана,“ шаљива игра у 5 чинова, од Морета, по преради К. А. Вестовој превео Милорад Поповић Шапчанин (рукопис.)

1 8 7 3.

177. „Добросрећница,“ позоришна игра у 5. чинова, од Шарлоте Бирхпфајферове, с немачког (рукопис.)

178. „Маркова сабља,“ алегорија у 2 дела, с песмама, од Јована Ђорђевића и А. Хаџића, музика од Д. Јенка (штампано и у рукопису.)

179. „Гушче буювачко,“ шаљива игра у 1. радњи, с певањем, од Бајара, с француског превео и прерадио Ј. Ђ. (рукопис.)

180. „Сланик,“ шаљива игра у 1. радњи, од К. А. Гернера, превео С. Д. (рукопис.)

181. „Сеоска простота,“ шаљива игра у 4 чина, од К. Тепфера, превео С. Д. К. (рукопис.)

(Наставиће се.)

Љ У Б А В Н О П И С М О.

Шаљива игра у 1. радњи, од Косте Трифковића.

(Наставак.)

Дражић. А, боже ме сачувај! (За себе.) Само сада да добро прођем.

Софија. Па баш да и учини!

Марија. Вама је ваша жена најмилија, јел'те?

Дражић. Какво питање? Нема сумње!

Софија. Па баш да и није!

Марија. Ал' мој муж, он не мари за мене, ја га нисам у стању усрећити, он је — једна издајица!

Дражић. Лола, милостива, права лола!

Марија. Он је неверник!

Дражић. Бекрија је! Срам га било! Ја му своје пријатељство одгазујем! Могао би ме још покварити. (За себе.) Сад моја жена ужива!

Софија. Тако га осуђивати због једне маленкости! Немате право.

Дражић. Али жено!

Софија. Нема ту „али,“ немате право! Сви сте ви мушки једнаки! Ниси ни ти бољи, па се за то не жестим ни најмање!

Дражић. Ти дакле мислиш —

Софија. Из тебе Марија говори љубомора, а из тебе завист, то је све! Треба бити ладнокрвна као ја! Ал' шта ћемо, кад је то мало њима дато! Ал' ево иде неко.

Марија (слуша.) То је он?

Дражић. Он? (За себе.) Сад ће бити комедије! (На глас.) Жено, да ми идемо кући, знаш како је, кућевни призори!

Марија. Не, не, останите овде, ја вас молим!

Дражић. О, не, то никако! У оваком је тренутку свако присуство непријатно. Жено, хајдемо кући!

Марија. Ја вас молим останите, да будете сведок моје несреће и његове лажљиве љубави!

Дражић. Ал' ја ко мислим —

Софија. Но сад већ останимо кад нас моли.

Дражић (за себе.) Еј, Лазо, Лазо, сада си канда долијао!

П О Ј А В А Д В А Н А Е С Т А.

Васа и пређашњи.

Видић (ступ.) Добар дан! Добро нам дошли! Извините ме, што нисам код куће био, ал' дужност је пре свега!

Марија (за себе.) Дужност је пре свега своју жену љубити!

Видић (приступи Дражићу.) Здраво, Лазо, јеси л' одавно већ овде!

Дражић (ладно.) Доста сам рано дошао!

Видић. Како ми ти то ладно одговараш, мислио би човек да се срдиш на мене. А моја жена, шта ми она ради?

МАРИЈА (за себе.) Како је сладак — змија једна!

Видић. Но, Марија, зар ти немаш речи за свога мужа?

МАРИЈА (срдито.) Немам!

ДРАЖИЋ (за себе.) Почнџе севати! Ја бих тако волео ићи кући!

Видић (зачуђено.) Шта је то? Лаза је ладан, моја жена срдита! (Окрене се Софији.) Не бисте ли ми можда ви умели растумачити овај чудновати појав?

Софија. Заиста — ја не знам, да ли сам бан ја на то позвата!

МАРИЈА. Реци му слободно! Молим те, реци му! Ја и тако не могу од... од... од једа!

ДРАЖИЋ. А не, ни по што Софија! То се тебе и мене ништа не тиче! Већ слушај ти мене, хајдемо кући!

Видић (срдито.) Сад ми је већ доста, ил' ми реците шта је, ил' ја идем од куће.

Софија. На ништа, бога вам, маленкост, једно љубавко писмо!

ДРАЖИЋ. Већ видићеш какво, доцније, други пут! Жено, хајдемо кући!

МАРИЈА. Како се чини невенит, то је већ сувише!

(Наставиће се).

Д И С Т И Њ И

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

(„Сеооска школа,“) драма у 4 раздела, од Рихарда Кастелвекија, приказана је 7. јануара први пут на нашој позорници овде.

„Во времја оно,“ кад је аустријска војска у Италији тако љуто страдала, да се сва омладина зарадовала, ма да Гарибалда није штедио ни наших „Лала,“ — живео је у једном ломбардијском сеоцету на језеру Кому сирома учитељ Салвоније (Зорић) поштен старац, ватрен родољуби отац лепе ћерке Кларе (Л. Хаџићева.) Тим особинама имао је захвалити с једне стране подказивачку мржњу ондашњих сеоских „узтарабара“, попа Калигуле (Пешић), лекарника Розолије (Петровић) и бакалина Ризота (Добриновић); с друге пак стране задобио је тим особинама, особито пак, ма и нехотице, последњом, т. ј. лепом ћерком, љубав и благодатно укућанство окружног лекара Руџијера (Недељковић) човека, који је због несретне прве љубави остао нежењен до 37. године. Ту своју невољу приповеди доктор Клари, а она му преда писмо, којим га зову, да дође на неки господски летњиковцац на језеру. Госа тог летњиковца беша гроф Алдбранди, који је много страдао због политике, те је тако плашљив, да је смешан; ту је и његова снаја, млада удовица и мати једног детета, Констанција (Маринковићка) — Руџијерова прва љубав. Она је и звала Руџијера, јер га још једнако љуби. Он је више не љуби, јер га је некад напустила под вером из таштине, да пође за богатијег. Очајане Констанције и сумња, да доктор љуби другу. Дозна за Клару. Међу тим сеоски узтарабари ујдуришу неку силом истрагу, те сиротог учитеља отерају. Руџијери инак не ће да се растане од учитеља, што је Клари врло мило. У тај мах стигне вест, да су Талијани и Французи потукли Аустрију, а прве талијанске чете већ долазе у село. Радост учитељева, узтарабари пристају уз његово „живела Италија!“ Општина бира учитеља за кнеза, Руџијери

узима Клару, којој Констанција поклања летњиковцац сир партibus adnexis у мираз.

Ето комада са лепом политичком и социјалном тенденцијом, коме се не може одрећи ни позоришна вредноћа. Особито су вешто и лако нацртане слике „узтарабара,“ те су по томе, што се саме по себи примењују и на наше садање одношаје, дотичне појаве изазвале живо плескање публике. У том погледу је тај Кастелвекијев комад заиста обогатио реперторију, и ми му желимо, а и проричемо, лепу будућност на српском глумишту, ма да морамо желити, да престане једном узрок згодној примени нашим одношајима.

Што се тиче приказивања, морамо предати венац вечерашњи учитељевој ћерци, Л. Хаџићевој, која је овом приликом заиста била проникнута чистим значајем своје улоге, и бакалина Розолију, Добриновићу, који је и сад показао, да уме мислити и да има непосредности између мисли и покрета. Остали чланови нису кварили утиска, а надамо се, да ћемо другом приликом о сваком појединце моћи што похвално рећи.

—3—

П О З О Р И Ш Т Е.

* (Народно позориште у Загребу.) Управа народнога позоришта у Загребу издала је за време од 16. до 31. јануара ове године овај репертоар: У петак 16. „Ернани,“ (опера). — У суботу 17. „Кромвелов син“ (нов.) — У недељу 18. „Дебора.“ — У уторак 20. „Марки Вилме.“ — У среду 21. „Риголето“ (опера.) — У четвртак 22. „Продана невеста“ (опера.) — У суботу 24. „Фауст“ (опера, у корист теористи Грбићу.) — У недељу 25. „Јачке враголије.“ — У уторак 27. „Ловудска сиротица.“ — У среду 28. „Риголето“ (опера). — У четвртак 29. „Пред доручком“ и „Богата јединица“ (нов.) — У петак 30. „Троватор“, (опера) — У суботу 31. „Добросрећница“ (у корист Ј. Фрајденрајха.)

Издаје управа српског народног позоришта.

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ.

21. ПРЕДСТАВА.

ВАН ПРЕТПЛАТЕ.

СВЕЧАНА ПРЕДСТАВА

У НОВОМЕ САДУ У ПОНЕДЕОНИК 14. ЈАНУАРА НА ДАН СВЕТОГА САВЕ 1874.

МАРКОВА САБЉА.

АЛЕГОРИЈА У 2 ДЕЛА, С ПЕСМАМА, ОД ЈОВАНА ЂОРЂЕВИЋА И А. ХАЏИЋА, МУЗИКА ОД Д. ЈЕНКА.

О С О Б Е:

Краљевић Марко Недељковић.
 Вила Ј. Маринковића.
 Певац Лукић.

Народ. — Слике.

С Л И К Е:

- I. Слика: Деспот Ђурађ Бранковић, синови му Гргур и Стеван, кћи му Мара, и турски цар Мурат II.
- II. Слика: Турски цар Мухамед и босански краљ Стефан Томашевић; турчење босанских великаша.
- III. Слика: Сеоба српска под патријархом Арсенијем Чарнојевићем.
- IV. Слика: Борба Прногораца с Турцима под владиком Данилом.
- V. Слика: Устанак у Србији.
- VI. Слика: Доситије Обрадовић, Сава Текелија, Вук Караџић и Ј. С. Поповић.
- VII. Слика: Славље.

У четвртак 17. јануара по други пут: „**КРАЉ ЛИР.**“ Трагедија у 5 чинова, од В. Шекспира, први чин превео др. Лаза Костић, прву половину трећег чина А. Хаџић, а остало др. Ј. Д. Стефано-вић, за српску позорницу удесио А. Хаџић.

Ко од наших претплатника жели своја места за ову представу задржати, нека се изволи тога ради пријавити у позоришној писарници најдуже до 11. сахата пре подне.

Поштовани претплатници умољавају се, да би изволили исплатити први део своје претплате или у трговини браће Поповића или у вече на каси.

Поједини бројеви овога листа продају се обдан по 5 н. а. вр. у српској народној задрушној штампарији, у позоришној писарници и у вече на каси.

ВОЛУЈУ: М. СУБОТИЋ, Н. РАШИЋ, Љ. ЗОРИЋЕВА.

ПОЧЕТАК У 7 А СВРШЕТАК У 9 САХАТА.